

El Moloret

JES Sollana Núm. 9

Editorial	2-3
Afili't a l'AMPA.....	3
Comiat a Víctor Labrado	4
Comiat a Joan Costa.....	4
Com crear abundància?	6
L'sperança. Un món nou és posible	6
Globus solidaris.....	7
Grup de mediació	7
Mercadet Solidari.....	8-9
Podries.....	10
PAE.....	10
Jornades de portes obertes.....	11
L'educació és l'arma més poderosa	
Que pots utilitzar per canviar el món. 12	
Premi extraordinari al rendiment	
acadèmic	14
Com viu la música Sollana.....	15-17
Inventors 1er ESO francès.....	18
Romatiques, 2e ESO francès.....	18
Amateurs du cinéma, 3e ESO	19
Passionnées desrêves, 4e.....	19
L'angès cada dia més necessari.....	20
Concurso de relato coca-cola.....	21
Prova cangur.....	22
Setmana cultural.....	23
Dia del llibre.....	24
Al·lotropia.....	24
Francesc Monpó.....	25
Visita a l'IES Joan Fuster (Sueca)	26
Creació literària.....	27-29
Passatemps	30
Còmics	32
F.P.B.	33-34
Comiat de 4t.....	35

Portada: Cristina Ariana Gil, 4t.

Contraportada: Noelia Ortiz 4t.

IES Sollana, juny 2016

Maquetació i impressió:
GRUP FENT - Fent Impressió
C/ La Punta, 72 - SUECA
962033939 - info@fentimpressio.net

D.L. V-2104-2010

Un altre curs acaba, és doncs, el moment de fer un balanç i de reflexionar sobre els diferents aspectes per intentar millorar. Aquest curs s'iniciava amb dos principals novetats: la implantació de la LOMQE en 1r i 3r d'ESO i la posada en marxa per part de la Conselleria d'Educació del projecte Xarxa Llibres.

Pel que fa al nostre centre aquest ha estat un curs intens amb una gran quantitat de projectes i activitats. Entre els projectes cal destacar que ha estat el segon curs que el centre ha desenvolupat el Programa de Lluita Contra el Fracàs Escolar a través de la Música i, el tercer curs que hem pogut desenvolupar accions com l'acompanyament escolar fora de l'horari lectiu (PAE), el Programa d'Enriquiment curricular en Matemàtiques o les Tutories Individualitzades. En aquest curs ha acabat al nostre centre la primera promoció de Formació Professional Bàsica.

Per fer un balanç global de com ha anat el curs hem de separar dos aspectes: d'una la part que fa a la convivència dins del centre i entre els membres de la comunitat educativa i d'altra els resultats acadèmics del nostre alumnat. La convivència en el nostre centre ha millorat significativament durant els últims cursos gràcies a la implicació de totes les parts que formem la comunitat educativa i d'una manera més destacada, de l'acció tutorial i de l'Equip de Mediació del centre. Pel que fa als resultats acadèmics cal destacar que en aquest curs finalitzarà l'ESO una de les promocions més brillants que ha passat pel centre en els últims anys. Malgrat això, els resultats continuen tenint un ample marge de millora. Per a millorar cal aconseguir una major motivació de l'alumnat però també una major responsabilitat per la seua part. El professorat ha d'introduir noves estratègies metodològiques que fomenten més la participació i la motivació de l'alumnat, és clar, però també les famílies **han d'exigir** a l'alumnat complir amb el seu deure d'estudiar, els joves també tenen deures i hem de fer-los responsables d'ells. Hem d'aconseguir que l'alumnat siga

conscient que la major motivació que poden tenir és poder adquirir una formació que els pugui permetre optar a un futur laboral on cada vegada es valora més la formació.

Aquesta ha de ser la línia d'acció en els pròxims cursos. Caldrà que tota la comunitat educativa, famílies, alumnat i professorat revisem el nostre paper i fem la nostra part. Si ho fem, si confiem els uns en els altres, si ens respectem i ens valorem podrem avançar

AMPA IES SOLLANA

! Per tots i per a tots els nostres fills!!

Acaba el curs escolar 2015/2016 i toca fer balanç. Este curs hem tingut el 56% de quota d'afiliació, açò representa la mitat dels alumnes del centre, és per això que continuem fent insistència en què els pares han d'implicar-se. Continuem necessitant representació en l'institut per a poder assistir a Consells escolars i que l'Ampa pugui cobrir totes les necessitats que es deriven al llarg del curs escolar tant per als nostres fills com per a mantindre el diàleg amb el centre educatiu.

Al llarg d'este curs hem programat 5 xarrades en l'Escola de pares a qui han assistit un total de 80 pares compromesos i conscients que es necessita estar format i informat per a poder afrontar els canvis que els nostres fills patixen en l'adolescència i poder ajudar-los a encaminar el seu futur.

Hem estat presents en la IV Fira d'Associacions i hem ajudat en el programa Xarxalibres a aquells afiliats que ho han necessitat, així com en totes les iniciatives que s'han tingut des de l'IES com "Globus Solidaris".

Volem aprofitar per a donar les gràcies Inma Vila Cabrelles, Cristina Cabrelles Vendrell i Mª José Martínez Parrilla que durant estos 4 anys han sigut membres de la junta directiva i han estat ajudant i recolzant en tot el que se'ls requeria.

Vos desitgem que passeu un bon estiu!

I no ho oblideu! Vos esperem el pròxim curs per que l'Ampa SOM TOTS!! La Junta de l'Ampa

No voldríem tancar aquest escrit sense fer referència a alguns noms propis: Marta Boira i Anhelina Spizhavska alumnes d'aquest centre que van rebre el Premi Extraordinari de Secundària lliurat per la Conselleria d'Educació i també Joan Costa i Víctor Gómez professors d'aquest centre durant molt anys que es jubilaran en finalitzar aquest curs

Equip Directiu
Sollana, maig de 2014

Globus Solidaris contra el Bullying

Repercussió en mitjans ús mòbils IES

Xarrada sexualitat i adolescència

<http://iessollanaampa.blogspot.com.es>
<https://www.facebook.com/ampaies.sollana>
<https://twitter.com/AmpaSollana>

Aquest curs es jubila el nostre professor de València, Víctor Gómez Labrado. Curiosament Víctor començà la seua carrera professional al meu poble, Castalla, al mateix temps que jo començava l'escola fa ja més de 37 anys. Em consta que els seus alumnes d'aquella època el recorden amb afecte, el mateix afecte que li tenen els que han estat alumnes seus ací, a Sollana. Aquest afecte és el reconeixement al magnífic mestre que és. Un mestre que ha sabut inculcar en ells valors com el respecte o la responsabilitat mantenint sempre un tracte prou proper.

Com a professor de València, Víctor no s'ha ocupat únicament d'ensenyar els continguts «formals», sinó que, com a persona que estima la seua terra i la seua cultura, ha tractat de mostrar l'alumnat tota la seua riquesa, des de les rondalles d'Enric Valor o la poesia de Vicent Andrés Estellés als mots de la flora i la fauna de l'Albufera. Aquesta forma de connectar l'escola amb el coneixement de la societat que ens envolta, la més propera i, de vegades més desconeguda, la nostra literatura, els nostres costums, com es guanyen o s'han guanyat la vida les persones en les diferents comarques del nostre territori, els nostres paratges, etc. Amb les nostres paraules tractem de retratar a una persona que comprén la importància de transmetre el patrimoni cultural valencià a les noves generacions.

Però no només l'alumnat ha pogut aprendre de Víctor, els seus companys també. La seua experiència, el seu caràcter moderat, el respecte que té per la professió de mestre, la seua implicació i la positivitat amb que ha afrontat el dia a dia de la seua feina són coses de les que tots hem après.

Jo, personalment, he pogut gaudir de la seua conversa i he descobert un home d'una cultura ampla, prudent, que quan parla ho fa amb coneixement de causa i criteri, poc o gens vanitos, humil, amant dels llibres i de l'ofici d'escriure, al qual, es podrà dedicar a partir d'ara a jornada completa. Recordem que recentment (setembre 2015) va guanyar el premi Enric Valor de novel·la en valencià atorgat per la Diputació d'Alacant amb la seua obra No mataràs, publicada en l'editorial Bromera.

Per tot això que acabe d'exposar només puc dir-li en nom de tota la comunitat educativa de l'IES Sollana que ha estat un honor haver-lo tingut entre nosaltres.

Paco Sánchez. Director IES Sollana

ENTREVISTA

- **Per què et vas fer professor?** Perquè m'agraden... els xiquets i les xiquetes.

- **Amb quina finalitat fas el joc dels refranys als teus alumnes?** Perquè els xiquets en general perden la fraseologia en valencià i així aprenen refranys valencians que poden servir per a parlar; i també el joc serveix per a introduir-los a la poesia perquè els refranys són textos poètics.

- **Dels llibres que t'has llegit quin t'ha agradat més?** No hi ha cap que m'agrade més que tots els altres.

- **Penses escriure més llibres?** El meu públic pot considerar-se amenaçat constantment.

- **Des de quin any treballes en l'IES Sollana?** Des del 2010.

- **Quins estudis tens?** Sóc professor general bàsica (mestre) per Filologia francesa i llicenciat en Filologia catalana.

- **T'agrada molt fer dictats, no?** No, però, considere que s'han de fer per que els alumnes milloren l'ortografia.

- **Dels jocs que fas a classe quin és el que més t'agrada?** Pot ser siga el dels refranys, però, el joc de "El Caro" m'agrada quasi tant com el dels refranys.

- **T'agradaria ser director?** No!

- **En quins instituts has treballat?** A Catarroja, Castelló, València, Sollana.

- **Quin t'ha agradat més?** El de Sollana, de bon tros.

- **Pots contar-me alguna anècdota que t'haja passat en l'IES Sollana?** Quan vaig aplegar a Sollana cap dels meus alumnes no sabien l'existència del barranc del Tramusser avui en dia es el barranc més famós al nord del riu Xúquer i espere que en un futur se celebrarà el concurs de catxerulos del que tantes vegades hem parlat.

- **Has donat alguna classe en castellà?** Home clar, (i es posa a parlar-me en anglès).

Brayan Moya FPB1

A Joan Costa, el nostre company, un comiat afectuós.

En finalitzar el curs acomiadarem al nostre company Joan Costa. Junts iniciarem el projecte educatiu de l'institut de Sollana en l'any 2004, ara farà 12 cursos. I, per això, voldria adreçar-li unes paraules amb afecte i sinceritat:

"Joan, en aquests anys hem treballat junts i he de dir que ha estat tot un plaer. Ens has regalat bons moments, hem compartit els teus coneixements, la teua estima, la teua paciència i la teua dedicació. Has estat un bon treballador i millor persona.

Després de tants anys has deixat de ser un company de treball per ser un bon amic. Serà trist no veure't cada dia a les aules, pels corredors i en el cafè -sense tu no serà el mateix. Tots sabem que ningú és imprescindible però, la teua marxa va a deixar un buit a l' institut que serà difícil d'omplir.

Has treballat per aconseguir que els alumnes de Sollana, en abandonar el Centre, tingueren una bona formació acadèmica i sobretot una maduresa personal. Com a bon docent i educador els facilités l'entrada al món dels adults. En moltes ocasions l'objectiu s'ha aconseguit i així s'ha demostrat que tot l'esforç és útil i important.

Ara comença una nova etapa en la teua vida en la qual la rutina es transformarà i hauràs de preparar-te per a viure noves alegries i sorpreses, lluny de les pressions de cada dia, sense estrès ni agendas apretades. No has de sentir tristesa, has de sentir-te afortunat en poder iniciar un període en el que podràs gaudir de tot el temps i dedicar-lo a tot allò que desitges.

Riu, gaudeix, sigues feliç i sobretot torna per a compartir-ho amb tots els que ens quedem ací. Els bons moments a l' institut amb tu ens acompanyaran sempre. T'esperarem amb els braços oberts."

Teresa Ferriols. Professora de Biologia

ENTREVISTA

- **Bon dia, Joan, et podria fer-te unes quantes preguntes? Seran 10 minuts.** Hola Roselló! Clar que sí, quan vulgues.

- **On vius?** Visc a València.

- **En quines altres ciutats t'agradaria viure?** A Alacant, a Roma, i a la Vila Joiosa.

- **Quants anys tens?** L'edat de Víctor però un poc més jove.

- **Tens fills?** No

- **Tens dona?** Sí

- **Quan començares a fumar? Per què?** Als 18 anys. Perquè era una moda.

- **Quines aficions tens?** La lectura, el cinema, els esports i passejar.

- **T'agrada el futbol?** Sí, moltíssim.

- **Quin es el teu equip favorit?** El Valencia C.F

- **Quins jugadors t'han agradat del Valencia.C.F?** Kempes, Baraja, Mijatovik.

- **Has jugat alguna vegada a futbol?** Sí, a les eres de Cullera.

- **Quins estudis tens?** Molts, Soc llicenciat en Geografia i Història.

- **Per què t'agrada la Geografia i la Història?** Sempre m'ha agradat saber que ha passat ací i intentar saber cap a on anem.

- **Has escrit alguna vegada algun llibre?** Sí, dos. L'arqueologia industrial del port de Sagunt i la del camp de Morvedre.

- **Per què t'agrada ser professor?** Perquè m'agrada l'educació i transmetre lo poc que sé.

- **Quan anys dus fent classe?** Duc 34 cursos.

- **En quins instituts has treballat?** En Torrent, en Sagunt, en Catarroja, en Sollana etc. Però el que més m'ha agradat ha sigut el de Sollana.

- **T'agradaria ser director?** No. Perquè és molta responsabilitat i preferisc donar classe.

- **Suspens a molta gent?** Jo mai he suspés a ningú els que volen es suspenen ells mateix.

- **Quan eres xicotet feies moltes malifetes?** Alguna que altra sí, però sempre amb coneixement.

- **Quina novel·la em recomanaries?** L'illa del tresor, és una novel·la d'aventures per a una persona de 15 anys.

- **Quins menjars t'agraden?** Totes les modalitats d arròs.

- **Per què t'agrada Cullera?** Perquè es una ciutat meravellosa, plena d'encant, i el lloc on vaig nàixer!

Moltes gràcies Joan per deixar-me fer-te aquesta entrevista.

Ricardo Roselló FPP1

COM CREAR ABUNDÀNCIA?

Aquest curs vos presente una història hindú de Mallika Chopra, què parla sobre la deessa Lakshmi, deessa de la riquesa i la bona sort i la deessa Saraswati, la deessa de la paraula, la saviesa i la comunicació.

Això fa ja molts anys quan un jove que volia conèixer els secrets de la riquesa sense límits, va visitar a un gran savi. El mestre, coneixedor del secret que li va parlar de la deessa Lakshmi, una deessa molt estimada i adorada per la gent. Durant el Diwali, l'any nou hindú, se li rendeix tribut. Aquesta deessa la desitgen tots els déus perquè és la personificació de la bellesa. Lakshmi era inconstant amb els seus admiradors i era amant, esposa i consort de molts déus. El seu comportament com la riquesa era també poc constant i no hauria de donar-se per establida.

El mestre també li va parlar de Saraswati, també molt volguda, però en canvi la deessa de la saviesa, no exigeix ni festes ni celebracions. Aquesta en col·laboració amb el seu marit Brahma, va escriure els quatre grans Vedes, els tractats de tot el saber, i és la mare de tots els artistes, escriptors i músics. Saraswati està considerada com una deessa perfecta que brinda coneixement i saviesa en estat pur.

Després li va revelar un important secret sobre l'autèntica naturalesa d'ambdues: li va dir al jove que, si seguia i estimava a Saraswati amb tot el seu cor, llavors Lakshmi es posaria gelosa i intentaria captar la seua atenció atorgant-li riquesa i fortuna.

Així doncs, les tradicions de la saviesa hindú diuen que primer hem de cercar el coneixement perquè després, de forma natural, vinga la riquesa. Qualsevol que siga l'acte que realitzes o la professió que escullis, és important que la teua elecció es dega a la plenitud intel·lectual, espiritual i emocional que aquesta et brinda. L'èxit i la riquesa seran, amb tota seguretat, la conseqüència.

El coneixement implica esforç, però és recompensat amb una riquesa il·limitada.

"El coneixement vos farà lliures". Sòcrates.

Adaptació de Cien promesas para mi bebe. MallikaChopra.

L'ESPERANÇA. UN MÓN NOU ÉS POSSIBLE

Podem arreglar el món !

Segons conten un científic vivia preocupat amb els problemes del món, passava dies al seu laboratori a la recerca de respostes per als seus dubtes. Un dia el seu fill de 7 anys va envair el seu lloc de treball i com que era impossible llevar-se'l de damunt el pare li va donar una cosa perquè s'entretinguera: una revista on hi havia un mapa amb el món. Amb unes tisores va retallar el mapa a trossos i li'l va donar al seu fill perquè muntara el trencaclosques del món. El pare calculava que el xiquet trigaria alguns dies en recomposar el mapa però només en unes hores va escoltar la veu del seu fill que li deia: "papà, papà, ja he acabat! ja tinc el món arreglat!" Quan el científic va veure que efectivament tots els trossos estaven col·locats al seu lloc no s'ho podia creure i li va preguntar com ho havia fet. Aleshores el fill li va respondre: "Papà, jo no sabia com era el món, però quan vas traure el mapa de la revista per a retallar-lo, vaig veure que de l'altre costat estava la figura d'un home. Així que doní la volta als retalls i vaig començar a recompondre a l'home, que si que sabia com era. Quan vaig aconseguir arreglar l'home girí el full i vaig veure que havia arreglat el món"

Salut Castell (professora de Física i Química)

(Adaptació del conte de Gabriel García Márquez)

GLOBUS SOLIDARIS

El passat dia 3 de maig, a les portes del nostre institut vam celebrar una soltada de globus solidaris contra el bullying. Tot començà quan un alumne de l'equip de mediació va proposar la idea, ja que havia sentit que un programa de ràdio arrel·legava signatures per establir per llei un protocol anti-bullying. Nosaltres, tot i que el temps no corria al nostre favor, no s'ho pensarem i començarem a fer una pluja d'idees. Al final, vam decidir llançar al cel globus amb missatges positius, per tal d'aportar el nostre granet d'ajuda.

Aleshores proposarem la idea a l'Equip Directiu, que no va dubtar en recolzar-nos. Així ens ficarem mans a l'obra i prepararem amb gran il·lusió tot el projecte amb la finalitat de conscienciar tant a gran com a menuts.

Potser els nostres missatges en els globus no tinguen gran valor, però els nostres junt amb els de la resta del món, si ho tinguen. Si tots ens unim aconseguirem tot allò que necessitem per tal de conviure en pau.

Els globus en si, no suposen res, però si alguna cosa hem aconseguit és transmetre al nostre entorn que hi ha problemes d'assetjament que entre tots hem de combatre'ls i sols ho aconseguirem si som conscients de la nostra realitat.

Tots podem ser víctimes, però de segur que al llarg de la nostra vida tenim moltes probabilitats de ser testimonis. Per tant, podem ser sols espectadors o podem actuar i denunciar. Al nostre món, hi ha diversitat d'opinions, és clar, però amb temes com l'assetjament no pot haver-hi discrepàncies. TOTS CONTRA L'ASSETJAMENT!

Per finalitzar, no ens podem oblidar de tota la gent que ho ha fet possible. En primer lloc, l'equip directiu que en cap moment ens ha negat fer-ho sinó tot el contrari, ens han ajudat amb tot. El professorat i el personal administratiu que ha participat en què el projecte fora una realitat. L'AMPA amb la difusió de l'esdeveniment. També a l'ajuntament del nostre poble, i com no a tota la gent que va participar aportant la seva signatura per tal de combatre el bullying

Al cel ja estan els nostres globus, fins i tot potser ja han desaparegut però a la terra seguim nosaltres, amb moltíssimes ganes de lluitar per allò que ens hauria de preocupar a tots.

Equip de Mediació

GRUP DE MEDIACIÓ

Tot va començar fa un any i mig quan la psicòloga del nostre centre, Celia, va informar tot l'institut que volia iniciar un nou projecte. Aquest, es basava en una resolució dels conflictes dialogada i com a alternativa a amonestacions o altre tipus de solucions. Es necessitaven alumnes, alumnes amb ganes de crear una bona convivència a l'institut i jo, no m'ho vaig pensar. Aquell projecte en el qual no tots confiaven, ara és una realitat. Una realitat molt diferent a la que jo vaig imaginar el primer dia quan vaig veure que allí no estaven les persones amb qui estava acostumada a parlar sinó que hi havia companys que jo mai havia saludat. A dia de hui, eixos companys que fa un any per a mi eren desconeguts, són la meua pinya del grup de mediació. Una pinya dirigida per una magnífica capitana que guia els seus soldats per a que aprenguen sobre allò que els uneix: la mediació.

Tots junts, deixant de costat les nostres diferències, pensem amb un sol objectiu que consisteix en fomentar i millorar la convivència al nostre centre.

Com a experiència personal ha sigut molt gratificant i sorprenent. Però sobretot m'ha servit per adonar-me que hi ha una manera millor de resoldre conflictes per damunt de les amonestacions, expulsions i càstigs, sent aquesta el DIÀLEG. Vos anime a tots a participar al grup de mediació per tal de consolidar la tasca ja iniciada!

Aquest any Jorge, Soraya, Kilian, Adrian, Fran i jo ens acomiadem d'esta meravellosa aventura però estigueu segurs que no es un adéu, sinó un: FINS PROMPTE!

Alba Añó Villar. 4t ESO

MERCADET SOLIDARI

QUÍ ÉS CEAR-PV. UN PAL·LIATIU CONTRA LA MISÈRIA HUMANA

Davant la preocupació que ens ocupa respecte la crisi humanitària que hi ha a Europa provocada pel rebuig o indiferència front les massives corrents migratòries de països assolats per les guerres, conflictes religiosos, ideològics i econòmics, hem contactat amb una ONG, CEAR-PV, (Comissió Espanyola d'Ajuda al Refugiats en el País Valencià) que amb l'experiència de més de trenta anys, treballa per a defensar i promoure els Drets Humans i el desenrotllament integral de les persones refugiades, apàtrides i migrants amb necessitat de protecció internacional i/o amb risc d'exclusió social.

El passat 11 d'abril s'acostaren unes integrants de l'associació al nostre centre i dedicaren una xerrada a l'alumnat de segon cycle ESO i FPB-2 amb l'objectiu de sensibilitzar-lo cap un problema que en comptes de resoldre's, s'ha aguditzat en els albers del segle XXI, i esclariren quina és la situació actual, ja que són ells, els nostres alumnes, hereters directes de les conseqüències d'un ordre universal injust i del seu futur depèn canviar-lo. A tot això hi ha que subratllar la bona tasca realitzada per les membres de CEAR-PV.

En relació a aquest assumpte, se'ls han projectat uns vídeos cedits per dita ONG, que metafòricament simbolitzen i qüestionen les actuacions hipòcrites realitzades pels suposats països acollidors i com aquests vulneren el Tractat de Ginebra. Fent un anàlisi retrospectiu a esmentat tractat, podem dir que el 1949 regulava, el Dret Internacional Humanitari amb la finalitat de protegir les víctimes dels conflictes armats i en la Quarta Convenció incloïa el Conveni relatiu a la Protecció de Persones Civils en Temps de Guerra. Altrament, l'Article 14 de la Declaració Universal dels Drets Humans diu en el seu primer apartat: "En el cas de persecució, tota persona té dret a buscar asil i a gaudir-lo en qualsevol país."

Per altra banda, la nostra estimada companya Salut Castell, professora de Física i Química, angoixada per esta qüestió, ja havia creat un Power Point d'una emotivitat subtil i de gran bellesa que acompanyada amb la música de fons "Love Theme" de la banda sonora de la pel·lícula "Cinema Paradís" i la poesia de l' escriptora catalana Joana

Raspall 1913-2013), "Podries", envaeix amb un univers d'imatges oportunes el nostre esperit i el situa a l'epicentre del conflicte i desperta així els nostres sentiments.

Sentir era un pas, tenir empatia un altre, però actuar ens era difícil i creava una gran impotència. L'ocurrència de fer un mercadet solidari sorgí com un esdeveniment de totes estes circumstàncies i així nasqué aquest possible que com tot tingué la seva cara amarga i les seves vel·leïtats, però també ens ha mostrat la cara dolça del fet solidari, de l'enfrontament conjunt al conflicte i de la cerca d'una possible solució.

Som un centre xicotet però ens hem adonat compte que tota pedra fa paret i així emprenem altre manera de fer i de construir per a millorar les coses. Esta, ve a ser una tasca educativa més de tantes que fan el dia a dia del nostre estar en la bretxa.

Del mercadet hem recaptat 180€ que s'han ingressat en un compte de l'organització amb el fi d'ajudar als refugiats que es troben a València, com és el cas d'Osman, el xiquet afgà de set anys amb paràlisi cerebral infantil que junt amb la seva família ha sigut acollit en CEAR-PV, fet que ha ocupat un espai central en els mitjans de comunicació que van divulgar la notícia.

Agraïm de cor a tots i totes els que heu participat i com ja s'ha dit, "Tota pedra fa paret" perquè "Entre tots canviem el món"

Cristina Alberto

PODRIES

Si haguessis nascut
en una altra terra,
podries ser blanc,
podries ser negre...

Un altre país
fóra casa teva,
i diries "sí"
en un altra llengua.

T'hauries criat
d'una altra manera
més bona, potser;
potser, més dolenta.

Tindries més sort
o potser més pega...

Tindries amics
i jocs d'una altra mena;
duries vestits

de sac o de seda,
sabates de pell
o tosca espadenya,
o aniries nu
perdut per la selva.

Podries llegir
contes i poemes,
o no tenir llibres
ni saber de lletra.
Podries menjar
coses llamineres
o només crostons
eixuts de pa negre.

Podriespodries...

Per tot això pensa
que importa tenir
LES MANS BEN OBERTES
i ajudar qui ve
fugint de la guerra,
fugint del dolor
i de la pobresa.

Si tu fossis nat
a la seva terra,
la tristesa d'ell
podria ser teva.

(Joana Raspall)

Fotos extretes del power point elaborat
per Salut Castell. Professora de Física i Química

PAE

Nuestra experiencia en el PAE
para algunos de nosotros ha sido
regular bien y para otros muy bien.

Como cosas positivas hemos he-
cho el deber, hemos jugado a jue-
gos, hemos practicado deporte y
hemos aprendido cosas.

Como cosas negativas aguantar
a algunos compañeros y también
nos hubiera gustado ver películas.

De todas formas nos gustaría
poder continuar en el PAE el próxi-
mo curso y queremos decirles a los
compañeros que allí pueden repasar las asignaturas y ser atendidos más individualmente y también podemos
convivir alumnos de diferentes grupos.

Graciela, Daniel, Ana Paula, Aarón, Antonio, Álvaro, David, Jessica, Elisea y Claudio

JORNADA DE PORTES OBERTES PER A LES FAMÍLIES I ALUMNAT DE 6É DE PRIMÀRIA

Dimarts 19 d'abril de 2016 tingué lloc la jornada de portes obertes per a les famílies de l'alumnat de 6é de primària que cursarà 1^r d'ESO al nostre centre el proper curs 2016-17. L'acte va consistir primer en una xarrada a totes les mares i pares assistents seguida d'una visita guiada a les instal·lacions del nostre centre.

El primer en intervindre va ser el nostre director Francisco Sánchez qui després de donar la benvinguda als assistents els parlà de les característiques del nostre centre educatiu, instal·lacions, professorat i programes del centre. Tot seguit, el cap d'estudis Joan Ferrús basà la seua intervenció en el funcionament i la normativa del centre. Celia Caballero, la nostra orientadora il·lustrà a les famílies sobre esta nova etapa a la qual anaven a entrar els seus fills i filles, l'adolescència i tots els canvis que comporta, així com també el canvi que suposa passar d'un centre de primària a un centre de secundària. Manuel Caballero, coordinador de secundària, va ressaltar la importància que tenen les comunicacions família i centre i els diferents tipus de reunions. Tancà les intervencions Maite Barberà, en representació de l'AMPA qui amb un power point va explicar quines eren les seues funcions al centre i al importància d'afiliar-se a l'AMPA.

Després d'aclarir alguns dubtes i preguntes de les mares, els assistents es dividiren en quatre grups i visitaren les nostres instal·lacions: biblioteca, gimnàs, aules específiques de música, tecnologia, informàtica, etc, a més d'algunes aules ordinàries.

Unes setmanes després, en concret el 6 de maig l'alumnat de 6é de primària visità el nostre centre, intervingueren també l'equip directiu i l'orientadora Celia Caballero a més d'alguns alumnes de 1^r d'ESO (Alejandro Cabrelles i Angela Barrachina) i altres de 4^t d'ESO (Toni Ferrando, Sara Perales i Lara Chulvi). La idea d'aquestes intervencions és que l'alumnat del centre exterioritze i comente les vivències i experiències que ells han tingut. Els de primer al llarg del curs actual i els més majors, els de quart, al llarg de tota l'escolaritat de secundària.

Acte seguit visitaren les instal·lacions del centre i compartiren el pati amb el nostre alumnat. Després de fer-se unes fotos i unes paraules de comiat se'n tornaren al seu centre escolar.

Joan Ferrús. Cap d'estudis

“L'EDUCACIÓ ÉS L'ARMA MÉS PODEROSA QUE POTS UTILITZAR PER A CANVIAR EL MÓN”.

Nelson Mandela

Han passat ja molts anys. A principis del 1983 començava la meua aventura professional en un institut d'Alacant, era el Figueras Pacheco. Paco, un home que en doblava l'edat era el cap d'estudis. Era d'un poble d'Alacant i parlava valencià- Tu tranquil ! - em va dir - tenen raó però no podem fer res-. Quan creuarem la porta de l'aula aparegueren allí més d'una vintena de joves envoltats de barnussos i mantes reclamant calefacció. La primera classe de la meua vida la vaig donar ben abrigadet, havia que ser solidari i no quedar-se gelat. Uns dies després ens portaren una estufa de gas. L'estufa apenes tenia efecte sobre aquella classe tabicada de cristalls i alguns dies tiràvem fum per la boca i no era normalment el del cigarret (en aquella època els professors podíem fumar a l'aula). Aquella sí que era una Espanya de retallades, on la Transició política acabava de completar-se. Arrere començava a quedar l'espardenya i s'obrien dècades de desenvolupament i de democràcia.

Algunes vegades he recordat el fet als meus alumnes de Sollana, que ple mes de febrer i en manega curta es queixen de lo forta que està la calefacció. Jo els conte l'anècdota de la “la pajarrera”, que era el mal nom que rebia aquella aula. No acaben de creure-ho.

M'han demanat per a la revista un article sobre l'evolució del sistema educatiu a Espanya i com per algun lloc hem de començar serà millor fer-ho per la llei de Claudio Moyano de 1857, llei que d'alguna manera podia significar un compromís entre progressistes i moderats. La llei duraria quasi un segle, quan una llei és de consens dura més que les piles duracell. L'ensenyament

ment en l'educació primària era gratuïta per als pares que no pogueren pagar-la i també es varen crear els instituts per a la secundària. Les dones tenien matèries específiques (seguint el model napoleònic), ja se sap, cuinar, les quatre regles i llegir i escriure, i un poquet més (masclisme decimonònic). Moyano encara té el seu carrer a Madrid i altres ciutats, el de Madrid es conegut per les casetes de venda de llibres. En un país tan donat a canviar el nom dels carrers la coneguda com “cuesta de Moyano” no ha canviat mai de nom, no així l'estàtua dedicada al insigne personatge que ha tingut més moviment que el baül de la Piquer. L'estàtua de finals del segle XIX la va restituir al seu primer emplaçament don E. Tierno Galván en 1982. El “viejo profesor” va afegir una placa d'homenatge en el 125 aniversari de la promulgació de la llei.

La Segona República suposa un projecte molt ambiciós i pretenia construir 27.000 escoles en 5 anys. Se'n varen construir moltes però la crisi del 29 manava. Es pretenia una escola pública, laica, gratuïta i social. S'optarà per l'educació mixta per primera vegada. La Primària dividida en dos nivells comprenia dels 4 fins als 12 anys i la Secundària dels 12 als 18.

Amb l'arribada de la CEDA s'acabà amb l'educació mixta, encara que seguiren construint escoles i es creà el batxillerat de 7 anys.

L'escola franquista va estar marcada pel nacional-catolicisme dirigit per la Falange. Per la llei de 1945 s'organitzava l'Educació Primària i tenia un caràcter confessional, patriòtic i social. Era obligatòria i gratuïta des dels 6 als 12 anys i establia la separació de sexes. En 1967 es regulava la secundària amb una nova llei confessional i ideològica i amb dos batxillerats. Un de plà general amb dos cicles (4 i 2 anys), dos revalides i un curs de preparació per a la universitat, l'altre batxillerat el laboral era de 5 cursos i dos revalides. El meu admirat Manuel Vicent que va ser escolaritzat en aquesta etapa recorda en un article seu “... de hecho si el maestro en la escuela te castigaba injustamente, llegabas a casa y tu padre te añadía otra bofetada de regalo. Mi generación atravesó

toda la represión política y moral del franquismo y de la Iglesia bajo la doble amenaza del infierno y de la guardia civil ...”. Sempre hem sigut un país d'extremes que pot passar de la bufetada a la videoconsola. Aquell va ser un sistema educatiu que contemplava assignatures com la Formació de l'Esperit Nacional que predicava l'adoctrinament franquista.

En els anys 70 Espanya estava canviant i el ministre Villar Palasí (un tecnòcrata) va crear la Llei General d'Educació que s'adequava més a les necessitats d'un país que estava desenvolupant-se. Una Preescolar de 4 a 6 anys i a continuació l'alumne cursava l'EGB dels sis als catorze anys. Era obligatòria i gratuïta. Una vegada cursada exitosament l'EGB l'alumne podia obtenir el Graduat Escolar que li permetia a continuar estudis de Batxillerat o de Formació Professional. L'alumne que no obtenia el Graduat, li donaven el Certificat d'Escolaritat que sols li obria el camí de la FP o del món laboral.

Després venia el BUP (Batxillerat Unificat Polivalent), tres cursos dels 15 als 18 anys. L'alumne que superava els tres cursos, on havia l'opció de triar lletres o ciències, i s'obtenia el títol de batxiller. Un nou curs el Curs d'Orientació Universitària obria el camí de la universitat, després de superar una selectivitat.

La Formació Professional tenia dos graus, el primer de 2 anys de duració i que una vegada finalitzat, l'alumne, obtenia el títol de Tècnic Auxiliar, i una segona etapa de 3 anys que permetia obtenir el títol de tècnic especialista. Aquest títol també obria les portes a la Universitat.

La Llei General d'Educació unificà el sistema educatiu i va introduir moltes innovacions com la introducció de la FP en el sistema educatiu ordinari i la connexió d'aquesta amb la Universitat. La plena escolarització dels espanyols en els nivells obligatoris, un sistema de beques, l'orientació escolar; personal i professional És la primera llei des de la de Claudio Moyano que re-

gulava tot el sistema educatiu des de l'educació preescolar a la universitària.

Kant deia “ l'educació és el desenvolupament en l'home de tota perfecció de la que la seua natura es capaç” i amb aquesta cita passem a l'Espanya democràtica, en poc més de 30 anys 5 lleis diferents, i cap llei de consens. La LODE de juliol del 1985 que pretenia donar a l'educació un sentit democràtic eliminant el tecnocràtic de l'etapa anterior. La LOGSE de 1990 que va substituir la llei de 1970. La LOCE de 2002, la llei del PP, que va ser promulgada però que no aplegaria a aplicar-se. La LOE del 2006 que regulava els trams d'edat i la LOMCE del 2013 llei molt controvertida que arreplega les donostades revalides i que pareix tindre poc de futur. Moltes lleis i cap de pacte educatiu, eixe no és el camí.

Però l'espai s'acaba i aquest any volem rendir homenatge a tots aquells que ens han deixat uns per haver-se jubilat com Ramón, Enric, Aurelia i Vicent, però sobretot a la nostra companya, amiga, professora i gran persona que va ser ... tots sabeu a qui em refereix a Lola Ortiz. Ens va deixar fa uns pocs mesos, ningú ho esperava, encara era jove i no li faltava el desig de viure i de fer sempre coses noves. Tots recordem quan venia a l'institut i ens portava, a l'hora de l'esmorzar, eixes increïbles mandonguilles que ella feia amb tot el carinyo del món.

Cató el vell deia “ Quan un home viu en mig dels seus estudis i treballs no percebeix quan la vellesa descendeix sobre ell.” això ens passa a molts docents, la nostra feina i el contacte amb els joves ens fan tindre una percepció diferent del món i eixa era la seua percepció, la d'una persona dedicada en cor i ànima a la docència durant varies dècades. Lola et notarem molt a faltar.

I no vull oblidar-me dels nostres alumnes i celebrar que mai hem tingut una pèrdua i van tretze anys. Gràcies pares per no comprar-los motos.

Joan Costa. Cap de departament d'Humanitats

PREMI EXTRAORDINARI AL RENDIMENT ACADÈMIC DE LA GENERALITAT. MARTA BOIRA I ANHELINA SPIZHOVKA

Dimecres 20 d'abril de 2016, va tindre lloc al Palau de les Arts de València, l'acte de lliurament dels Premis Extraordinaris al Rendiment Acadèmic d'Educació Secundària i Batxillerat del curs 2014-2015.

Les nostres ex-alumnes Marta Boira Martínez i Anhelina Spizhavska varen rebre aquesta alta distinció pel seu esforç, treball i resultat acadèmic aconseguit no solament durant l'etapa de secundària sinó especialment durant el curs de 4° d'ESO. Recordem que per accedir a aquest premi cal tenir una nota mitjana de 10 en totes les assignatures de l'últim curs d'ESO.

L'acte va tindre lloc al Palau de les Arts Reina Sofia on reberen aquesta distinció 291 estudiants d'ESO i 29 alumnes de Batxiller. Els estudiants premiats, reberen un diploma d'excel·lència al rendiment acadèmic i a més se'ls anotarà aquesta distinció en el seu historial i expedient acadèmic mitjançant una diligència específica.

Tant Marta com Anhelina hi acudiren acompanyades dels seus pares, a més de dos representants del centre on cursaren la secundària, en aquest cas el cap d'estudis Joan Ferrús i la seua tutora Lara Alborch i també de l'alcalde de Sollana Juan Roda i del regidor d'Educació Vicent Ferrer.

L'acte va començar puntual a les 20:00 h, després del lliurament dels diplomes acreditatius i de les fotos corresponents, una alumna de l'IES Dr. Peixet Aleixandre de Paterna, en representació de tots els premiats de secundària va fer un parlament en valencià molt emotiu. Acte seguit, tocà el torn a l'alumnat premiat de Batxiller; en acabar, una nova alumna de l'IES Miguel Ballesteros d'Utiel, en aquesta cas xinesa, feu un parlament també molt emotiu en tres llengües, començà en valencià, continuà en castellà i acabà el seu parlament en xinès en dedicació a l'esforç dels seus pares.

Acte seguit intervingué Vicent Marzá, conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esports de la Generalitat Valenciana qui basà el seu parlament en la importància que en el món de hui tenen els valors de l'esforç, la constància, el treball, la dedicació, valors que han d'estar present en la vida escolar de cada estudiant. Va reflexionar sobre el reconeixement públic que mereix no solament el conjunt de professorat de secundària que ha fet possible l'atorgament del premi sinó que cal fer extensiu aquest reconeixement al professorat d'infantil i primària que han tingut els alumnes seleccionats al llarg de la seua etapa escolar, ja que

aquesta excel·lència individual es deu en part a una excel·lència col·lectiva.

Setmanes després, exactament el divendres 6 de maig, va tindre lloc al saló de plens de l'Ajuntament de Sollana un acte de reconeixement municipal a l'alumnat distingit amb el premi extraordinari tant de primària com de secundària. Intervingueren a més del Regidor de Cultura Vicent Ferrer i l'Alcalde Joan Roda els directors dels dos centres escolars, Paco López de primària i Paco Sánchez de secundària. Va ser un acte senzill i emotiu on els alumnes se sentiren recolzats per la corporació municipal, familiars, amics i amigues assistents, equips directius de cada centre, així com també les tutores que no volgueren perdre's un dia tan especial per als que havien estat els seus alumnes.

Mentre que Marta ha continuat els seus estudis de Batxiller a l'IES Joan Fuster de Sueca, Anhelina cursa estudis de Batxiller a l'IES Enric Valor de Silla. La nostra més sincera enhorabona de part de tota la comunitat educativa de l'IES Sollana a Marta i Anhelina per servir de referent per a la resta d'alumnat del nostre centre i per fer de la seua disciplina i treball un exemple a seguir.

EQUIP DIRECTIU

COM ES VIU LA MÚSICA A L'IES DE SOLLANA?

Aquest curs 2015-16, la música a l'institut de Sollana s'ha viscut d'una manera molt intensa. Este és el segon any que hem presentat el Projecte d'Innovació contra el fracàs escolar a través de la Música que convoca la Conselleria d'Educació i al estar aprovat, hem rebut una subvenció econòmica per a cobrir totes les despeses que d'ell se'n deriven.

Està demostrat, mitjançant estudis i investigacions pedagògiques i científiques, la importància de la música com una ferramenta per al desenvolupament intel·lectual, creatiu i emocional de l'alumnat. La música esdevé fonamental per a millorar el rendiment acadèmic dels alumnes i en aquesta línia, aquest projecte podria ser una potent arma per a la lluita contra el fracàs escolar.

L'IES de Sollana i des del departament de Música pretén, a partir d'aquest projecte, afavorir l'èxit escolar dels alumnes mitjançant la integració de l'alumnat perquè participe i gaudisca de la majoria de les activitats programades. Gràcies a aquest projecte trobarà una major motivació i aconseguirà una integració més completa dins del seu entorn escolar.

El projecte d'innovació musical contra el fracàs escolar a través de la Música, s'ha dut a terme a través d'una sèrie d'activitats programades al llarg de tot el curs 2015-2016.

CONCERTS DE NADAL

Concert de Nadal. Intercanvi coral amb l'IES de Silla

En aquest concert va participar tot l'alumnat i professorat de l'institut que, voluntàriament, es va inscriure al cor per participar en l'intercanvi coral que es va realitzar conjuntament amb la coral de l'IES "Sanchis Guarner" de Silla.

Aquest curs el cor de l'IES, uns 40 alumnes i dirigit per la professora de música Amparo Tomàs, es va tras-

lladar a la localitat de Silla per realitzar l'intercanvi coral-instrumental de nades que interpretaren conjuntament amb el cor de l'IES "Manuel Sanchis Guarner" el director del qual és David Reig Delhom. El concert es va realitzar per a un públic més menut, és a dir, en dos centres de primària, un el CEIP "Cervantes" i l'altre el CEIP "Verge dels Desamparats", ambdós de Silla.

Concert de Nadal en la Residència "Solimar" de Sollana.

El cor de l'IES Sollana, aquest any, també va participar oferint un concert a la Residència Solimar de Sollana. Els més majors van poder gaudir del repertori de nades populars valencianes que els vam oferir.

Concert de Nadal a l'Institut de Sollana.

L'últim dia del curs escolar, el 22 de desembre, tots els alumnes de 1r d'ESO cantaren la nada "On aneu verge Maria?" amb percussió corporal i flautes, els alumnes de 2n d'ESO interpretaren en cànon la cançó israelí "Lo yisa Goy" amb la flauta i, per finalitzar, el cor d'alumnes i professors, junt al conjunt instrumental que conformen l'agrupació, van interpretar per a tot el Centre, un variat repertori de nades. Aquest concert, va ser una bona manera d'acomiar l'any 2015 i donar la benvinguda al nou any 2016.

JORNADES CULTURALS.

Taller de Batucada.

Un any més, en les jornades culturals, els alumnes pogueren gaudir del ja tradicional taller de Batucada realitzat per "Percufest". Aquest any els professors encarregats, Enric Pizà i Hilari Carbó, van incidir més en l'apartat de percussió corporal amb instruments típics de la Batucada.

Taller d'instrumentació

Per la vesprada els alumnes de 3r i de 1r varen gaudir d'un taller d'instrumentació impartit per la seua professora Amparo Tomás.

PROJECTE PROESO

PROESO és un Projecte musical Intercentres de la Comunitat Valenciana, que parteix de la creació d'una banda de música de Professors de Música d'Ensenyament Secundari i que compta amb la participació de professors d'altres etapes educatives i ensenyaments (Ed. Primària, Escoles de Música i Conservatoris). En molts dels seus concerts participa la CORAL PROESO formada pels alumnes dels diversos centres que hi participen del projecte.

De les dues activitats que aquest curs ha organitzat PROESO per aquest curs, l'IES Sollana ha participat junt als alumnes de 40 centres educatius de tota la Comunitat Valenciana. El projecte d'enguany ha estat molt innovador per la temàtica proposada. "La cultura i l'art antic i medieval des d'una òptica contemporània i interdisciplinària"

1r PROJECTE PROESO: "CARMINA BURANA IN VIVO" Es va realitzar el 5 de Febrer de 2015, al Gran Teatre d'Alzira. En aquest projecte els alumnes de 2n i 3r i 4t d'ESO de l'IES Sollana van estar presents en dos moments musicals:

- **Abans d'entrar al concert, amb una PERFORMANS**, a la porta del Gran Teatre, on s'interpretà "O FORTUNA" a càrrec del alumnes dels diferents centres educatius participants. Els alumnes d'alguns centres realitzaren una *performans* d'expressió corporal i els nostres alumnes de 2n, 3r i 4t d'ESO participaren conjuntament, amb la interpretació del cant a dues veus, del 1r moviment de Carmina Burana "Oh Fortuna Imperatrix Mundi" del compositor Carl Orff.

- **Concert didàctic per a escolars.** Ja dins del Gran Teatre d'Alzira i amb l'actuació de la Banda PROESO els alumnes assistents van gaudir de l'audició "Carmina Burana" de Karl Orff amb l'explicació didàctica de la mateixa.

2n PROJECTE: "TEMPUS EST JOCONDUM" programat per al 7 de maig en el Teatre Romà de Sagunt i el 15 de maig en València.

L'IES de Sollana va participar el 7 de maig en la Coral de Proeso al teatre Romà de Sagunt amb un repertori de música de l'Edat Antiga i medieval des d'una òptica contemporània. El concert el van realit-

zar els professors de Música de la CV que toquem a la Banda de Proeso, junt a la Coral formada per tots els alumnes dels diversos centres que hi participen en el projecte, i conjuntament amb l'Orfeó Universitari, cor de la tragèdia grega com a fil conductor del concert, danses medievals i cant grec interpretat amb la flauta dolça.

A la setmana següent i coincidint amb la cloenda de la Primavera Educativa, els alumnes músics de l'institut i els alumnes de 4t d'ESO, participaren en una Cercavila medieval pel llit del riu Túria i a les portes del Palau de la Música junt a músics d'altres Centres. La Cercavila fou molt divertida i tant els alumnes com alguns professors del Centre que s'han implicat en aquest gran projecte, com Manuel Fraile, Celia Caballero, Inma Tortosa, Pilar Argente, Joan Ferrús i Dolors Cuenca, gaudirem de la interpretació de melodies medievals, "Saltarello", "Tempus est Jocondum", "Kalenda Maia", "Oh Fortuna" i "Juego de Tronos". Aquesta experiència ha segut meravellosa i inoblidable per a tots. Tot i això, cal dir que tots hem

sacrificat el nostre temps de descans per a poder assajar en els patis i algun dia ens hem quedat a dinar a l'institut per a poder perfeccionar les obres amb els instruments.

AUDICIÓ DIDÀCTICA QUARTET DE VENT METALL "QUARTEGA'S BRASS"

El passat dilluns 30 de maig va tindre lloc a la Casa de la Cultura de Sollana, l'última activitat programada en el projecte a càrrec del Quartet de vent metall "Quartega's brass". L'audició "We will pop you" va ser molt didàctica, reflectint en una pantalla un power point, per a que els alumnes seguien la música amb

la seua explicació. La temàtica de l'audició versava sobre l'evolució del pop i el rock internacional. Anava adreçada a tots els alumnes del Centre de 1r i 2n cicle d'ESO i FPB. El repertori va resultar molt entretingut i va captar l'atenció de tots els alumnes amb una evolució del pop rock des dels seus inicis amb cançons d'Elvis Presley i dels Beatles, passant per la música del grup ABBA, Mickel Jackson, fins a la música de Bon Jovi i el grup heavy metal AC/DC. Com a curiositat podríem afegir que tots els membres del quartet són membres d'una mateixa família, Ricardo Ortega, el pare, a la trompeta, Adrià també a la trompeta, Ricard al trombó i Jordi a la tuba i, amb la col·laboració puntual, del bateria Jaume Naval.

Amb aquest projecte, hem dut a terme totes les activitats programades en el projecte inicial i el seu resultat ha estat molt satisfactori amb la participació de l'alumnat com dels professors implicats, units tots per un objectiu comú: viure, gaudir la música i compartir-la.

Amparo Tomás. Professora de Música

INVENTEURS, 1er ESO FRANÇAIS

INVENTIONS INVENTEURS, 1er ESO.

LES PATINS À ROULETTES
L'inventeur des patins à roulettes est un musicien belge, Joseph Merlin. En 1769, il démontre son invention à un bal en Angleterre, où il y a un petit accident.

LE SAXOPHONE
En 1840 un Belge, Adolphe Saxe, invente le saxophone. Il y a sept sortes de saxophone.

LE BALLON À AIR CHAUD
Les inventeurs sont deux frères français. Joseph et Jacques Montgolfier. Le 12 novembre 1783 fait le premier voyage en ballon à air chaud.

LE SANDWICH
Le sandwich a été inventé par un Anglais, le comte de Sandwich, avec la formule pain+ viande+pain. Ce fut le premier sandwich.

LE BLUE JEAN
Oscar invente le blue-jeans en California en 1853, avec de la toile de tente.

L'espadille vient du sud-ouest de la France. Le dessus de la chaussure est en coton et la semelle est en corde.

Sandra Astruells,
Beatriz Baldoví, Pablo
Beltrán,
Sonia Ferrando,
Álvaro Magraner,
Danae Borrás, Paula
Felip,
Marc Natividad,
Xavier Vila,
Andrea Zanon, Nerea
Benaches,
Álvaro Espina,
Iñaki Uguña,
Ainhoa Moreno,
Marina Vardanyan.

ROMANTIQUES, 2e ESO FRANÇAIS

L'amour lointain.

Dans mon cœur, il y a de la place que pour vous,
vous êtes toujours la personne la plus importante dans ma vie,
tout ce que je ressens ne va pas changer.
Je vais attendre patiemment votre retour,
je vais faire ce que je peux pour vous dessiner un sourire.

Omar Soliman Gil.

Entre toi et moi

Entre toi et moi
il existe un secret d'amour.
Il le connaît,
je le connais.
Nous nous regardons,
nous nous sourions,
Et toujours, nous nous suivons.

Imma Baldoví Navarro.

La fleur du jardin

La fleur du jardin, quelle est belle!
L'amour disparaît et la fleur se cache.
Elle est triste, elle ne sait pas quoi faire,
je suis comme elle,
je ferme mes pétales avec les gens.
Mais quand je regarde cette fleur,
j'ai envie d'être moi-même,
bien qu'elle ferme ses pétales,
elle peut les ouvrir à nouveau.

Marina Montaner Fernández.

Juste toi

Amour, amour,
tes cheveux sont comme la soie
et tes lèvres comme des bonbons.
Quand tu me regardes,
la bougie de mon cœur s'allume.
Quand je suis à côté de toi,
je suis heureux.

Jordi Fernando Sánchez-Osorio.

AMATEURS DU CINÉMA, 3e ESO FRANÇAIS

LE FILM "UNE GRANDE EQUIPE"

Nous sommes allés voir le film "une grande équipe". C'est une amusante comédie de foot pour toute la famille. C'est l'histoire d'un homme, un ex-joueur très célèbre de l'équipe de France qui s'appelle Patrick Orbéra. Il est maintenant alcoolique et sans emploi. Il veut récupérer sa vie et sa fille et le juge trouve un travail pour lui. Alors, il va travailler à Molène, une petite île en Bretagne, pour entraîner l'équipe de foot. Cette équipe doit gagner les matchs pour sauver l'usine à conserves de l'île. Mais les joueurs-pêcheurs ne savent pas jouer au foot. Le protagoniste appelle ses anciens copains d'équipe, pour gagner le prix et pouvoir sauver l'usine et l'emploi des habitants.

C'est un film pour s'amuser et pour rire d'un bon moment, nous avons aimé cette session cinéma !

On espère que vous aimez le film.

Kamila Lidaite, Amparo Ortiz Ruano, Carmen Salcedo Folch, Adrian Torralba Badia.

PASSIONNÉES DES RÊVES, 4e ESO FRANÇAIS

Ma passion est la musique, surtout, la classique. Je joue du violon et du piano, je me plonge dans un monde de mélodies relâchantes. Quand je vais aux concerts, elle me transporte dans un univers magique avec des bons sentiments. La musique va faire plus belles vos vies. Voulez-vous entrer dans cette dimension si merveilleuse?

Alba Añó

Mes hobbies préférés sont la peinture et le cinéma. Quand je dessine je capture tous mes sentiments et mes pensées sur papier et tous mes soucis disparaissent. De la même manière, quand je regarde un film, je me laisse porter dans un autre univers différent et j'oublie la réalité. Voulez-vous vous amuser avec ces deux passions?

Lara Chulvi Llácer

J'adore la musique et je joue du saxophone. À travers la musique je peux exprimer ce que je ressens. J'aime jouer du saxo chez moi. Là-bas, tous les oiseaux écoutent le son et quand je finis la mélodie, ils chantent plus encore. Je peux oublier un moment mes problèmes. As-tu envie de te laisser porter?

Soraya Gumbau Soria

J'adore apprendre des langues étrangères. J'aime beaucoup voyager, mon rêve est de vivre à Londres et de parler des langues étrangères, voir toute la ville, passer en face de "Buckingham Palace" et prendre des photos avec les gardes. Et toi? Aimes-tu apprendre des langues?

Irina Linares Ferrer

Le sport est ma passion. Lorsque je suis triste je fais du sport et flotte sur un nuage. Je m'identifie à l'athlétisme et à la natation. De fait, quand je cours toute seule, je me sens libre. Fais du sport! Tu auras un corps sain!

Sara Perales

La gymnastique rythmique est ma passion! Je la pratique trois heures par jour. Je suis allée aux championnats en Espagne. Lorsque j'entraîne ça me fait sentir fatiguée, mais quand je suis en compétition, cela me rend très heureuse et j'ai la force de continuer.

Ainoa Vila Cuadros

QUEREMOS COMPARTIR NUESTRAS PASIONES CON VOSOTROS, PODÉIS ENCONTRARNOS EN,
[http://iessollana.blogspot.com/es/](http://iessollana.blogspot.com.es/)

- **Lycée de Sollana (Valencia), Espagne. Élèves 4e ESO, option FRANÇAIS, 2015/2016**
- **Titre:** PASSIONNÉES DES RÊVES
- **Acteurs principaux:** Alba Añó, Lara Chulvi, Soraya Gumbau, Irina Linares, Sara Perales y Ainoa Vila.
- **Montage:** Alba Añó
- **Option musique, décors et costumes:** Alba Añó, Lara Chulvi, Soraya Gumbau, Irina Linares, Sara Perales y Ainoa Vila.
- **Réalisation:** Mónica Pérez (La prof).

L'ANGLÈS CADA DIA MÉS NECESSARI

De tots és sabut la importància que té el conèixer idiomes en la nostra societat de hui en dia, és per això que, des del departament d'anglès del nostre institut, a més de les classes habituals, hem incentivat les següents activitats relacionades amb la millora de la competència lingüística en aquesta llengua estrangera. Són les següents:

PROVES PER OBTENIR EL NIVELL A2 D'ANGLÈS. Enguany, han estat un total de vuit alumnes (sis xiques i un xic) els que han superat les proves corresponents per obtenir el nivell d'anglès A2, títol oficial que passa a millorar i ampliar el currículum d'aquest alumnat: Alba Añó, Maria Benavent, Marta Cervera, Lara Chulvi, Irina Linares, Nerea Martínez, Sara Pe-

rales i Enrique Vile. Com a curiositat dir també que tres d'elles (Alba Añó, Irina Linares i Sara Perales) han obtingut també la mateixa titulació d'A2 de francès.

EL BIG CHALLENGE, UNA PROVA PER INCENTIVAR L'APRENTATGE DE L'ANGLÈS. El dimarts 3 de maig, un total de 43 alumnes de l'institut participaren en la prova d'anglès Big Challenge realitzada al nostre centre. La preparació de la prova, serveix per estimular l'interès de l'alumnat en l'aprenentatge de l'idioma però també per conèixer el nivell d'anglès de cada alumne en la seua categoria. El total de participació fou el següent: 24 alumnes de 1er ESO, 7 alumnes de 2^{on} ESO, 3 alumnes de 3er ESO i 9 alumnes de 4^{on} d'ESO. Els tres primers de cada nivell i per tant guanyadors de la present edició han estat els següents alumnes: PRIMER ESO: Alexandro Radita (1er), Carlos Pérez (2^{on}) i Enric Lerma (3er). SEGON ESO: Pablo Herranz (1er), Noelia Ojeda (2^{on}) i Omar Soliman (3er). TERCER ESO: Carmen Salcedo (1er), Mar Simó (2^{on}) i Marcos Jiménez (3er). QUART ESO: Irina Linares (1er), Nerea Martínez (2^{on}) i Lara Chulvi (3er).

EL TEATRE EN ANGLÈS, UNA BONA MANERA DE MILLORAR EL CONEIXEMENT DE L'IDIOMA. Com un aspecte més per reforçar l'ensenyament de l'anglès l'alumnat del segon cicle de secundària, va assistir junt a alumnes d'altres centres a vore l'obra en anglès *Edward Scissorhands* al Centre Cultural de Picanya. En acabar l'alumnat va poder fer preguntes en anglès als propis actors i actrius. Algunes opinions del alumnat són les següents:

Joan Ferrús, Aurora Sánchez.
Professors d'anglès

GUANYADORS DEL BIG CHALLENGE

"What I really loved was the music, it was very original and fun. In addition, the play was very participative because some students could go on stage and we had a good time. Edward's scissorhands were original up to the point that he seemed to have real scissors instead of fingers.

In conclusion, the play was different and we learnt a lot of English."

Sara Perales Vila (4th ESO)

"On 10th May we went to the theatre to see the play "Edward Scissorhands". This play was really entertaining and the actors played their roles so well that we could understand the play easily. The scenery was also nice and it recreated the street. But what I really liked was the music. They sang very well and we had a very good time clapping our hands.

In my opinion, I learnt something: "Being different is wonderful"

Iba Añó Villar (4th ESO)

"Students of third and fourth of ESO went to pair-ports to see the performance in English of the play Edward Scissorhands. This was an adaptation of the famous film by Tim Burton where the theatre company La Tourné created some musical acts and used some passages of the film soundtrack composed by Danny Elfman.

The work is interesting because there is a character with an unusual physical feature (scissors as hands) that marks his relationship with family members and neighbours.

This was a good opportunity to know this play despite the many differences with the original movie; in addition, we improved our listening skill."

Lara Chulvi Llacer (4th ESO)

CONCURSO DE RELATO DE COCA-COLA

MI EXPERIENCIA EN EL CONCURSO DE RELATO CORTO PATROCINADO POR LA COCA-COLA

Cuando escribimos en clase, para que Dolores y Pilar eligieran a quien iría al concurso, en verdad, yo no sabía muy bien qué escribir, porque si no me inspiro no me sale.

Cuando me dieron la noticia de que Neus, Laura, Abel y yo habíamos sido elegidos para el concurso me puse muy contenta y todos estábamos muy entusiasmados.

Aunque el trayecto, para mí no fue muy agradable porque me mareé, tenía muchísimas ganas de llegar, y ver todo lo que nos esperaba ese día.

Por el camino, íbamos hablando con Pilar, sobre en qué consistía la prueba, de qué cosas les habían proporcionado a los otros que habían ido en años anteriores...

Llegamos allí, e hicimos la prueba, que consistía en hacer una historia sobre una caja de música. Hicimos amigos allí.

Después de eso, estamos esperando a saber los resultados.

Fue una muy buena experiencia y os la recomiendo a todos.

Leyre García 2n A

PROVA CANGUR 2016

Durant el present curs, huit alumnes de 3r, dotze de 4t i un alumne de 1r d'ESO han assistit de forma voluntària a unes classes d'enriquiment curricular en Matemàtiques, tots els divendres de 8 a 9 del matí. És un motiu de goig veure com la quantitat d'alumnes que acudeix a aquestes classes no ha deixat d'augmentar cada any, de fet, aquest curs l'alumnat que ha participat representa quasi el 50% de tot l'alumnat de segon cicle.

Les classes han estat enfocades principalment a la preparació de l'alumnat per a participar en les proves Cangur, sense deixar de costat altres aspectes més lúdics de les matemàtiques així com la resolució de problemes on les ferramentes per a resoldre'ls no depenen tant de la seua formació matemàtica com de la seua capacitat de lògica. A més, s'ha reforçat puntualment l'assignatura de matemàtiques, resolent qualsevol dubte que el hagués sorgit durant el curs.

PROVA CANGUR: Enguany, i per tercera vegada, el nostre centre ha participat en la convocatòria de la prova CANGUR. La prova CANGUR és una prova de destresa matemàtica, convocada per la Societat Catalana de Matemàtiques, i organitzada per les respectives comissions balear, valenciana i catalana. És una activitat que es marca com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través del plantejament d'una sèrie de problemes. Consisteix en una prova de 30 reptes matemàtics, de dificultat creixent i de resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema, on el que es valora no sols la capacitat lògica i matemàtica de l'alumne sinó també la velocitat en respondre, és a dir, l'agilitat mental.

La prova Cangur 2016, en el marc de l'activitat internacional de LE KANGOUROU SANS FRONTIERES,

va ser convocada el dia 6 d'abril de 2016. L'IES Sollana va realitzar la prova al campus de la Universitat Politècnica de València. En acabar la prova els alumnes van veure les instal·lacions del Campus Universitari.

L'alumnat del centre assistent a aquestes classes matineres del divendres han estat els següents:

1r ESO: Alex Radita

3r ESO: Helena Albors Marqués, Adrián Blanes Delhom, Denis Mihai Giurescu, Andrés Nicolás Murcia Sastre, Carmen Salcedo Folch, Mar Simó Alejos i Adrián Torralba Badia.

4t ESO: Erika Aleixandre Escrivá, Alba Añó Villar, Maria Benavent Cabrelles, Simón Cabrelles Barberá, Lara Chulvi Llacer, Toni Ferrando Paredes, Soraya Gumbau Soria, Nerea Martínez Moncho, Sara Perales Vila, Francisco Soldado Moreno, Enrique Vila Martínez i Jordi Viñoles Paredes.

Cal fer menció especial de l'excel·lent resultat obtingut per l'alumne **Alex Radita**, que ha quedat al lloc 44é en la prova de 3r d'ESO de la demarcació valenciana, on participaven al voltant de 2000 alumnes, tot i tractar-se d'un alumne de primer d'ESO. També és important el resultat obtingut per l'alumne de 4t **Enrique Vila Martínez**: ha quedat al lloc 90é en la prova de 4t d'ESO, de entre més de 2000 alumnes que es presentaren.

Enhorabona a totes i tots per la voluntat, constància i esforç mostrat al llarg de l'any. Confiam que hagen estat profitoses tant les classes com la participació en la prova i que servisquen d'estímul i incentiu per a la resta de l'alumnat del centre.

Raül Martínez
Professor de matemàtiques)

SETMANA CULTURAL

Un curs més, i ja en van tretze, el nostre centre organitzà la Setmana Cultural 2016 on hi ha hagut cabuda per a tot. Dilluns 21 de març el nostre alumnat va poder gaudir d'un espectacle teatral diferent "El xic" de Charles Chaplin patrocinat per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Sollana dintre de la campanya Anem al Teatre. Una peça que barrejava el teatre, el cinema i la música en directe. Una peça que podríem qualificar de "teatrecinemusical". La interpretació al piano va ser magnífica i va acompanyar perfectament als matisos narratius de la pel·lícula original que es projectà durant l'espectacle.

Dimarts va ser el dia gros de les jornades culturals per la varietat i qualitat de les propostes, amb tallers diversos: hama beads, modelatge, crepes, lectures dramatitzades, polos memory, manualitats, calidocicles, ciència màgica, etc... també una part de l'alumnat va fer una xicoteta visita guiada a la nostra població de la mà d'un servidor. Paral·lelament als tallers, tinguérem la visita d'Almudena Francés en una sessió de conta-contes i també de l'escriptor Francesc Mompó qui ens va parlar sobre alguns dels llibres que l'alumnat havia llegit. A més, l'alumnat va poder tindre l'ocasió de visionar algunes projeccions documentals i passar-s'ho d'allò més bé amb els tallers musicals organitzats: batukada, just dance, karaoke i taller d'instrumentació.

Dimecres 23 de març l'alumnat i professorat fem una excursió en bicicleta a una paratge de Sollana, en concret a la casa Ciril, on poguérem esmorzar, jugar i preparar-nos per a la Pasqua.

Joan Ferrús Vanaclocha

TALLER DE MANUALITATS

CONTA CONTES ALMUDENA FRANCESC

LABORATORI DE CIÈNCIES

DIA DEL LLIBRE

PUBLICACIÓ DE DOS LLIBRES DINS DEL PROJECTE D'INICIACIÓ A L'ESCRITURA I SENSIBILITZACIÓ MEDIAMBIENTAL:

“Si imprimeixes, fes-ho bé”

Activitat que tenia com a referència el dia 23 d'abril, dia del llibre

L'alumnat de 3r i 4t de l'institut van participar en l'elaboració d'un llibre escrivint els seus propis relats en l'elaboració de dos llibres: *Quince cuentos de amor y desamor* (alumnat de 3r) i *Nuestro mejor abrazo* (alumnat de 4t). En els contes de 3r s'han bolcat les experiències reals o imaginàries i les perspectives personals de l'enamorament i dels desenganys. El cas de 4t és ben especial perquè es tracta d'un grup que ha participat alguns anys i aquest és el seu darrer curs i aquestes són les paraules de record i de comiat que ens deixen.

Aquest any els llibres per qüestions tècniques s'han hagut de lliurar un parell de setmanes després del dia del llibre encara que la intenció era la celebració d'aquest dia i el reconeixement de la importància de la lectura i l'escriptura. També cal recordar que enguany la data ha estat doblement especial perquè se celebra el 400 aniversari de la mort de Cervantes –molts alumnes han llegit a les classes una versió reduïda de *Don Quijote de la Mancha*- i també el 400 aniversari de la mort del gran dramaturg anglosaxó: Shakespeare, del qual també alguns alumnes han llegit *Hamlet*.

L'objectiu d'aquest projecte per tant és doble: per una banda, estimula la creativitat dels alumnes i la seua capacitat d'expressió perquè cal que escriguen i inventen un relat, per altra banda, es treballa la sensibilització mediambiental perquè els llibres s'han publicat en paper ecològic i amb materials procedents de boscos gestionats de forma responsable.

El projecte que té una continuïtat de fa uns quants cursos en el Centre ha estat desenvolupat per les professores Pilar Argente i Dolors Cuenca

Departament de llengües

AL·LOTROPIA

Nooo..., l'al·lotropia no és una malaltia de la vista. Es tracta d'un fenomen químic que hem aprofitat aquest any, per fer un taller del departament de ciències, en la setmana cultural.

En química es poden realitzar molts tipus de reaccions, el que nosaltres hem utilitzat, s'anomena de precipitació. Una **reacció de precipitació** es produeix quan es forma una substància molt insoluble a partir d'uns reactius que sí són solubles en el dissolvent utilitzat, generalment aigua. Quan es mescla una dissolució de iodur de potassi (transparent) amb una dissolució de nitrat de plom (II) (transparent), es forma un precipitat de iodur de plom (II), de color groc intens, que sembla guix.

Si el recipient on s'ha donat la reacció anterior es calfa, el precipitat es dissol i, al refredar-se novament, es forma un precipitat en forma d'escates brillants, denominat "**pluja d'or**". El iodur de plom (II) obtingut per mitjà d'una reacció química (sòlid molt insoluble de color groc), és una substància amorfa, mentre que l'obtingut per refredament d'una dissolució consta de xicotets cristalls que semblen d'or. Els dos precipitats són, en realitat, la mateixa substància. Este fenomen es coneix com a **al·lotropia** i cada una de les formes diferents de presentar-se un element o un compost es denomina "estat al·lotròpic".

Amb un poquet d'imaginació i habilitat, els alumnes de 4t, han aconseguit un original objecte de decoració. D'ací un any, espere que tots recorden que el iodur de plom és insoluble, groc, tòxic i que pugen dir-li als seus fills quines són les valències del plom.

Qui ha dit que la ciència és avorrida?

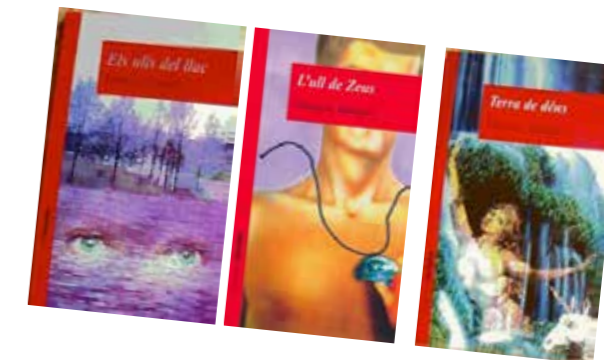

Salut Castell. Professora de Física i Química

Aquella vesprada del dimarts vaig conèixer l'autor d'un dels llibres que més m'ha agradat fins a dia de hui. Abans de conèixer-lo tenia una altra visió d'aquest, pensava que seria un home vell amb els cabells blancs, barba blanca i coses semblants. Però no, estava equivocada, Francesc Mompó -que així s'anomena l'autor que tan d'èxit ha tingut entre nosaltres- és un home de mitjana edat, amb un estil prou corrent i modernitzat i sobretot amb un gran talent per imaginar i redactar al paper. Tot el que deia hem va parèixer interessant, des de la primera paraula fins a l'última. Durant la xarrada ens va comentar els pensaments previs que havia tingut abans de començar a escriure.

La triologia que ha escrit m'ha paregut d'allò més interessant i diferent a la resta de llibres que havia llegit abans, ja que Francesc com a autor s'intrudueix dins del llibre on el personatge principal li demana com vol que seguisca la història. Francesc a la xarrada de la

setmana cultural ens assegurava que quan s'intrudueix dins de la novel·la disfrutava com un personatge més.

També hem va resultar atractiva la manera d'introduir la mitologia grega amb l'acte sexual, dues coses tant distintes però amb un poc d'imaginació Francesc Mompó ha sabut fer una barreja magnífica.

Aquesta triologia la recomane a tots aquells xiquets i xiquetes que tinguen ganes de conèixer un nou món, el dels Déus de la mitologia grega, junt al món de la adolescència i totes aquelles coses que van descobrint poc a poc els nens d'estes edats, estic segura que aprendran coses meravelloses i els aportarà valors molt bons.

En conclusió hem va parèixer una vesprada on vaig aprendre moltes coses i vaig passar una estona d'allò més entretinguda i enriquidora. Espere poder repetir una experiència com aquesta prompte.

Sara Perales (4t ESO)

SETMANA CULTURAL

EIXIDA EN BICICLETA

VISITA A L'INSTITUT IESJOAN FUSTER (SUECA)

El passat dia 3 de març, els alumnes de 4t i FPB2 vam visitar el que serà per a alguns el centre on cursarem batxiller o mòdul, per començar una nova etapa en els nostres estudis l'any vinent.

Agafarem el tren a les 8:30 i posteriorment ens ensenyarem el camí des de l'estació fins a l'institut, per conèixer-lo el pròxim any. Quand arribarem al centre, que es bastant més gran que el nostre,

al qual estem acostumats, ens va rebre el cap d'estudis a l'aula d'usos múltiples, la qual ens va impressionar per la seua grandària. Seguidament, estiguérem esperant als alumnes de l'escola de Nostra Senyora de Fàtima i ens van ensenyar a tots un PowerPoint per fer-nos una idea sobre les instal·lacions del centre i ens van repartir una còpia de la matrícula d'aquest curs 2015-2016.

Una vegada acabada la xerrada, ens van fer una ruta pel centre per conèixer un poc més l'institut i per anar acostumant-se a ell. Vam veure algunes classes com per exemple la de tecnologia, la de arts o els diversos laboratoris. I vam poder conèixer alguns professors que ens explicaren un poc el temari de l'any vinent. Finalment vam visitar el Poblet de la pilota i el gimnàs.

En general, l'institut ens va agradar molt, tant per les instal·lacions com per el tracte dels professors que ens reberen. Encara que era dia de vaga i no poguérem veure el que és un dia normal en l'IES Joan Fuster.

Per finalitzar l'excursió, visitarem la biblioteca de Sueca, la qual era molt àmplia i disponia d'una gran quantitat de llibres i també comptava amb una sala per a estudiar i un arxiu que recopilava antiguitats del poble de Sueca.

Nerea Martínez Moncho, Irina Linares Ferrer

CREACIÓ LITERÀRIA

Había un niño que era muy aficionado al fútbol, él tenía un equipo favorito, como casi todo el mundo. Su equipo favorito era el Valencia C.F, él iba a ver los partidos a un bar por que no podía ir al estadio a ver a su equipo, como no, al niño le gustaba jugar al fútbol.

El niño jugaba en el equipo de su pueblo, hasta que un día fue a verlo el Valencia CF y les gustó su estilo de juego, decidieron ficharlo, y el niño muy ilusionado fue a jugar a la cantera del Valencia CF. Allí jugaba muchos partidos, torneos, ligas, etc. Contra equipos extranjeros, e incluso viajaba al extranjero. También le daban

entradas para que fuera a ver a su equipo por primera vez, al partido que fue, el Valencia CF jugó muy bien. Le dieron muchísimas más entradas para que fuera a ver a su equipo favorito.

En el Valencia CF se formó hasta las categorías máximas (Valencia Mestalla). Un día al niño le llamaron por teléfono comunicándole que estaba convocado con el primer equipo del Valencia CF, el niño se puso muy contento. Cuando llegó aquel día el niño más bien joven jugó de titular y jugó super bien, después de ese partido le comunicaron que ya era oficialmente jugador del primer equipo del Valencia CF.

El joven fue de los mejores jugadores de la historia del Valencia CF y también de la Selección Española de Fútbol.

Alejandro Cabrelles Barberá (1r A)

EL CIENTÍFICO

Érase una vez un niño que no le gustaba estudiar ,ir al colegio pero eso no es lo que importa , lo que importa es que a medida que iba creciendo se iba dando cuenta de que le gustaba la medicina.A medida que iban pasando los años y los cursos fue estudiando hasta que acabó la ESO , se sentía muy orgulloso .El día en que cumplió los 17 años le dijo a su madre: " Mamá quiero estudiar medicina, es lo que de verdad me apasiona". Su madre con la cabeza hacia abajo contestó me alegro pero como tú ya sabes debido a la muerte de tu padre no podemos pagarte la beca , ahora vivimos en la pobreza y sólo nos llega para pagar el alquiler y nada más .Así que el niño desde los 17 años

se puso a trabajar para ayudar a su madre y poderse pagar la beca. A los 19 su hijo consiguió un trabajo estable que le mantenía y con el cual podía pagarse la beca. Al final consiguió pagarse la beca estudio y se consiguió graduar. Su madre orgullosa de él ,como pudo le regaló lo que siempre quiso , era muy cutre pero se lo compró, fue el traje de la graduación y una bata para su nuevo trabajo .

Llegó a encontrar un buen trabajo .Tras mucho esfuerzo y dedicación encontró el remedio más efectivo ,no el definitivo, pero si el más efectivo para la amenaza más letal de ese país y época: la picadura de mosquito. El la descubrió en un pequeño pueblo de la comunidad Valenciana(Sollana).El remedio lo descubrió al mezclar dos productos, al mezclarlos hacía que la piel se hiciera más rígida y más protectora.Lo llevó a África y como aún no era definitivo, lo probó y con pocas personas funcionaba .Y lo comercializó pero no lo puso excesivamente caro.

De momento todo iba bien hasta que un día una persona fue a quejarse porque le producía intranquilidad, nerviosismo y ansiedad. En seguida el rumor se expandió y ya nadie lo usó y nadie lo vendía .

El pobre se quedó estancado en la pobreza , pero no se rindió e intentó encontrar el remedio.

Pero eso ya es otra historia...

Alexandru (1r C)

SETMANA CULTURAL

TALLER DE CUINA. CREPES

FRANCESC MOMPÓ

AL-ARRAB Y SU IGLESIA

Érase una vez, un hombre de unos 22 años que, huyendo de otro pueblo, llegó a Sollana. Este hombre, al ser musulmán, no podía ir a la iglesia, así que fue a otro pueblo para buscar riquezas y empezar las obras de una nueva iglesia. Pero lo que él no sabía era lo que le esperaba al llegar al río Júcar (ya que fue a Cullera). Cuando llegó, un enanito se le apareció de repente. El enanito era de un palmo de alto y vestía de verde. Tenía un gorro más grande que él de color azul y zapatillas marrones. El enanito le gritó a Arrab, ya que había destruido su casa, pero este lo ignoró y le dio una patada. El enanito, con la cara dolida le dijo:

-¡Oye, humano engreído! ¡No me pegues! Y... ¡Arregla mi casa!

Pero Arrab lo ignoró completamente y siguió con su camino.

Cuando entró en el pueblo, fue a un hotel y durmió toda la noche. Cuando despertó vio que el enanito estaba en su cama y se asustó tanto que pegó un grito muy alto. El enanito, que parecía bien descansado, le dijo susurrando:

-¡Shhhhh! No grites tanto que pensarán que ha pasado algo

-Pero ha pasado- dijo Arrab- ¡Un enano ha entrado en mi habitación, ha dormido en mi cama toda la noche y se ha comido toda la comida de la mini-nevera!

-Tranquilo- dijo el enanito- no me he comido tu comida, ha sido mi perro, y yo solo estaré aquí hasta que arregles mi casa.

-¡No tengo dinero!

-Pero si que lo tienes para un hotel de 5 estrellas con bufet libre y vistas al mar, ¿no?

-¿¡Qué dices!?! ¡Si esto es un motel de 1 estrella con vistas a esa pared! Y encima no te dan comida, ¡solo tenía esa que se ha comido "tu perro"!

-Ah, vaya, y yo que pensaba que había encontrado alguien a quien engañar para que me construyese una casa... ¡y ahora me dices que no tienes ni un duro! Que mala suerte.

-Solo te puedo decir que vine aquí en busca de dinero

-Muy bien, ¡vamos!

Y los dos, Arrab y el enanito fueron en busca de dinero, para construir la iglesia en Sollana y la casa del enanito. Cuando llevaban una media hora de viaje a pie, el enanito dijo que se llamaba Juanelengañabobos, pero que sus amigos le llamaban Elenga.

Llegaron a la Albufera, después de seguir el Júcar, y allí encontraron una torre de piedra muy muy alta.

Como Arrab no sabía lo poco profunda que es la Albufera, pagó una barca por 50€ y fue a la aventura, mientras el vendedor de la barca se reía y decía

-Pasáoslo bien, ¡y recordad que no hay devoluciones!

Y en mitad del lago la barca quedó encallada y bajaron y vieron que el agua no era profunda. ¡Hasta el Elenga llegaba bien! ¡Habían sido engañados y estafados! Pero eso no les impidió ir hacia la torre gigantesca. Al llegar, a unos 5 metros de la torre, Arrab cayó a un foso, pero menos mal que sabía nadar. Al ver esto, fueron a por la barca y les fue útil durante 5 segundos, ya que un cocodrilo les partió la barca por la mitad justo cuando llegó a la entrada de la torre, casi llevándose a Elenga. Al subir a la entrada, no encontraron nada salvo una madriguera de ratón, por la que Elenga se metió. Dentro, encontró una palanca que, por supuesto, activó. Del pilar del centro que no parecía nada, salieron unas escaleras de caracol por las que Arrab subió. Al final se encontró con una princesa que, nada más verlo, le dio un beso y le dijo:

-¡Al fin un hombre que me salve del dragón!

Y un dragón gigante y verde apareció, o al menos eso le parecía a Elenga, ya que en realidad era un dragón, sí, pero era un dragón de los pequeños, de esos que son reptiles. Arrab lo aplastó. La princesa le dio las gracias y de la pared salieron una ventana y un puente que iba más allá del horizonte. La princesa dijo:

-Soy Salamina, hija del rey Dalas y la reina Miare, en el reino de Argos, más allá de estas tierras, en la cara opuesta de la Tierra que, como todos saben, es plana. Este puente lleva allí, pasando a través de la Tierra.

-¡Pues vamos!-dijeron Arrab y Elenga- ¡que no llegaremos!

Y así lo hicieron, fueron a Argos y los reyes les recompensaron con un cheque que tenía un uno y muuuuuuchos ceros detrás. Así que Elenga se construyó una casa y Arrab construyó una iglesia: La iglesia de al-Arrab. Pero los gobernantes hicieron unos cambios cuando echaron a los musulmanes, ya que Arrab estaba muy viejo ya. La llamaron "la iglesia le Arrabal", para poner el "al" detrás y encima la hicieron cristiana, muriendo así Arrab. Elenga, al enterarse de eso, hizo una manifestación en la que participaron todos sus hijos. Aunque habría sido mejor no haberla hecho, ya que los gobernantes de Sollana no aguantaban las revueltas y Elenga, su mujer y sus 18 hijos...

Alex Radita 1rB

LOS GRANDES MAGOS

Hace unos 50 años en un pueblo de la Comunidad Valenciana llamado Sollana un viejo del pueblo llamado Mario, dijo que hacía mucho tiempo un tipo de magos que nunca te habías podido imaginar habían causado muchos estragos y podían volver en unos 50 años y así ocurrió nuestra historia.

Hoy yo, Eric, y unos amigos llamados Manolo y Pepe vamos a proteger el mundo de ese tipo de magos tan raros.

Estos días ha pasado algo increíble estos magos han llegado a nuestro pueblo y uno de ellos nos dijo que nos daba unos guantes para combatir su grupo de magos ya que el no está de acuerdo con la dictadura que estaban haciendo.

Entonces nos pusimos a combatir con los magos de la ciudad. Ellos no tenían nada que hacer contra nosotros. Pero de repente encima de un pájaro que parecía de fuego iba un hombre vestido con una capa blanca con un signo negro en su espalda. No sabíamos exactamente lo que era, pero lo que sabíamos es que era un signo con lo que parecía una cabeza.

Pepe era un gran dibujante y dibujó en su libreta el signo de aquella capa.

Luego, como antes, seguíamos luchando con aquellos magos.

Después de un duro y largo combate nos fuimos a casa a reflexionar sobre aquel símbolo, y en internet nos dimos cuenta de que era un signo antiguo que significaba el control del mundo o un gran poder. Nos quedamos completamente paralizados.

Al rato, buscando, descubrimos dónde estaban las coordenadas de su base gracias a un chivatazo de uno de los magos.

Allí encontramos al que parecía ser el líder, el cual llevaba la capa que vimos antes. Estaba dando una charla de lo que parecía ser un plan para controlar el mundo. Nosotros al darnos cuenta intentamos detenerlos pero el líder nos atrapó y nos ató a un palo.

Una vez allí un mago cuyo brazalete era azul nos ayudó a salir de allí y venció al equipo malvado.

Una vez a salvo nos explicó todo lo de esa secta y los problemas que había causado alrededor del mundo.

Una vez la secta vencida cogimos todos sus brazaletes mágicos y los quemamos para que no pudieran utilizarlos.

Qué pasó con esa secta? Os preguntaréis.

Eso será otra historia.

Enric Lerma 1r A

ÚLTIMAS NOTICIAS DE INNOVACIONES TECNOLÓGICAS

La tecnología cada vez es más avanzada, más compacta, pero lo más importante, más realista y pragmática. En los últimos años hemos descubierto muchas tecnologías revolucionarias que no pensábamos que llegaríamos a fabricarlas (Cámaras 360º, Cines 4D...) .La verdad es que en el 2015 se inauguró un nuevo sistema para captar el movimiento ¡increíble!, ¡el HTC Vive!

Este nuevo sistema de captación del movimiento y de representación en 3D con dos mandos es capaz de captar todo lo que haces con los brazos y con la cabeza para representarlo en un videojuego el cual ves en forma de realidad virtual (VR).Esta tecnología ha hecho que gente sufra mareos de manera permanente, traumas...Por ver escenas violentas (sangre, muertes...) en realidad aumentada o virtual.

Todo esto es lo último en tecnología y aunque todavía es muy cara y está al alcance de pocos bolsillos (¡1500\$ en oferta!) De momento la nueva tecnología va avanzando, pero para no sabemos si será para bien mal o para mal. Os dejo que lo decidáis y me deis vuestra opinión.

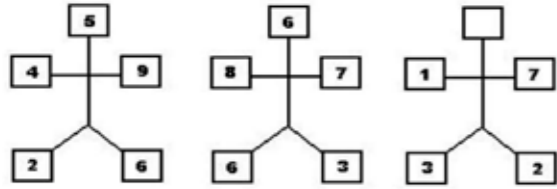
Abel Fuentes (2º B)

PASSATEMPS MATEMÀTICS

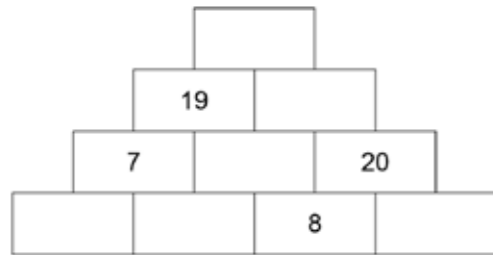
EL NOMBRE DEL CAP.

Quin nombre s'ha de posar al cap del tercer home?

PIRÀMIDE NUMÈRICA.

Completa el següent quadre sabent que el nom que va en cada casella és la suma dels dos de baix adjacents a ell.

EL QUADRE.

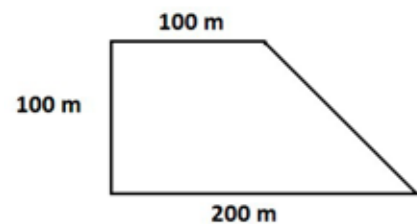
La fotografia del meu jugador de futbol favorit costa 0,50 € mes que el marc.

Els dos junts (fotografia i marc) costen 2€. Quant costa el marc i quant la fotografia?

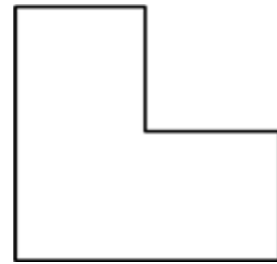
REPARTIR LA PARCEL·LA.

Com dividiries aquest terreny en quatre parts iguals en forma i en grandària?

DIVIDIR LA FIGURA.

Com es pot dividir la següent figura en quatre part de la mateixa forma i la mateixa grandària?

VACANCES AMB PLUTJA.

En les meues vacances de l'any passat va ploure 9 dies i van haver 10 matins i 9 vesprades solejades. Quan va ploure pel matí la vesprada va ser solejada. Quants dies duraren les meues vacances?

DUES PESSADES.

Tenim 8 pilotes i una d'elles pesa un poc més que les altres. Com esbrinaríem quina és la pilota que pesa més amb només dos pesades amb una balança de dos plats?

EL SULTÀ I EL REU.

Un sultà va proposar el següent problema a un reu:

Heus ací tres cofres, un roig, un altre blau i un altre blanc i cada un té la següent inscripció

COFRE ROIG: "LA CLAU DE LA CEL·LA ESTÀ EN ESTE COFRE"

COFRE BLAU: "LA CLAU DE LA CEL·LA NO ESTA EN ESTE COFRE"

COFRE BLANC: "LA CLAU DE LA CEL·LA NO ESTA EN EL COFRE ROIG"

De les tres inscripcions només una és certa. Si ets capaç d'endevinar en quin cofre esta la clau et deixaré lliure.

Quin cofre tria el reu? Per què

EXCURSIÓ DE PLÀSTICA. Un gran dia

Fou el 10 de març. Aquell dia a les nou del matí, prenguérem l'autobús. Tots estàvem emocionats per anar a València d'excursió amb Cristina Alberto i Pilar Argente.

En arribar anàrem directes al Monestir de Sant Miquel i els Reis on es troba la Real Acadèmia de la Llengua valenciana.

El monestir era molt gran, el vam recórrer primer per la planta baixa una estona fins que ens van fer pujar dalt on es reuneixen els acadèmics que són els que decideixen introduir normes i canvis del valencià i preservar-lo. No obstant, i abans de realitzar l'activitat didàctica al voltant de lingüística valenciana ens posaren un vídeo on s'explicava l'objectiu de la RALV i preniem consciència de la nostra identitat com a poble valencià que té una cultura i llengua pròpies. En sortir ens mostraren i explicaren la història del monestir i després esmorzàrem.

Més tard visitàrem el MUVIM, El lloc era molt gran, vam tindre que abaixar unes escales que ens portaven a un habitacle on deixàvem les nostres motxilles en un calaix. Una vegada deixades, ens demanaren que guardàrem silenci o ens podrien fer eixir, aleshores estiguérem tots en silenci fins iniciar la nostra "Aventura del Pensament", per un passadís on hi havia un personatge vestit de monjo amb el rostre cobert que no parlava i ens va sorprendre molt. Aquell monjo silenciós ens conduïa per un espai audiovisual i escenogràfic que explicava la història del pensament de l'home al llarg dels segles. Una veu en off ens esclaria tot allò que veïem.

En un moment donat pujarem a un aparell que rotava i tinguérem un problema perquè es va aturar de sobte i vam tindre que abaixar i anar caminant per a veure la resta del recorregut. Seguidament arribàrem a una habitació plena de monitors de televisió en que es succeïen escenes de guerra i de sofriment de la gent que les patia. Eixes imatges i vídeos van ser molt durs, però el recorregut conclouia amb un missatge d'esperança per a la Humanitat. Al acabar de voreu ens acomiadarem del monjo que era molt simpàtic i graciós en veritat, però tenia que fer el seu treball i anàrem a dinar.

Després havíem de dirigir-nos a una galeria de disseny, però primer veíem un poc de la mascletà ja que ens va sorprendre pel camí, cap al burger on dinàrem, i com encara sobrava temps, anàrem a un lloc que es diu FNAC, on estiguérem rodant per cada dependència. Alguns miraven mòbils, altres sentien música, altres es compraren coses i així ens entretinguérem una estona.

En acabar ens dirigirem al Centre d'Artesania de Valencia, i ens dividirem en dos grups. Un grup pujà dalt a veure dissenys que havien fet alumnes de la Universitat Politècnica de València, de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria del Disseny, (ETSID). Entre altres coses observades, recordo que hi havia roba, útils de cuina, joies, disseny de productes comestibles com xocolata i llepolies, etc, etc.

Mentrestant, a la planta baixa, l'altre grup pogué gaudir de la mostra nacional de disseny que es realitza cada any en el centre. Una exposició sotmesa a una votació pública en la que alguns de nosaltres vàrem participar. Així poguérem votar aquell disseny que ens agradava més. Hi havia diferents tipus en la classificació per a votar, alguns eren útils per menjar, altres eren dissenys tèxtils i de moda, també elements decoratius i de ceràmica. Després els dos grups s'intercanviaren.

Més tard aprofitàrem per a veure l'exposició temporal del MUVIM "La Modernitat republicana a València" i després descansàrem un poc en un parc, el parc de l'antic Hospital General de Valencia, transformat avui en Biblioteca Pública.

Quan ja no teníem més temps per estar allí i estàvem molt cansats d'estar caminant tot el dia cap amunt i cap avall i Cristina se n'adonà, apujarem a l'autobús i tornarem a casa. Va ser un gran dia aquell, un dia emocionant.

Enric LermaSellés 1r A

Carlos Pérez Llopis 1rB

PRIMERA PROMOCIÓ F.P.B. DE L'INSTITUT SOLLANA

Aquest curs finalitzen els seus estudis a l'IES Sollana la primera promoció de FPB (Formació Professional Bàsica). Aquests estudis en principi (i té la seva lògica pensar-lo), es plantegen com a via alternativa per a aquells alumnes que presenten algun tipus de dificultat amb els estudis ordinaris i / o volen encaminar-se cap a la Formació Professional.

A diferència dels anteriors Programes de qualificació professional inicial (PQPI), que no atorgaven un títol, la FPB és una titulació en si mateixa que té un camí natural de progressió: **els cicles formatius de grau mitjà**. Per als qui no vulguin seguir els seus estudis el més important és que el títol de FPB -a diferència dels PCPI- si posseeix valor acadèmic (és a dir, és una titulació) i valor ocupacional (és a dir, atorga una qualificació de nivell 1 del Catàleg Nacional de Qualificacions).

La via lògica que esperem que segueixin el nostre alumnes de l'IES de Sollana, és que continuïn el seu itinerari formatiu.

Però sigui quina sigui la seva decisió (acadèmica o laboral), han aconseguit arribar a un nivell acadèmic i de maduresa personal del qual s'han de sentir molt satisfets.

Maria Castelló (tutora de FPB2)

F.P.B.1 DE L'INSTITUT SOLLANA Experiències dels alumnes

Som la segona promoció de FPB. (Formació professional bàsica), la meua experiència ha segut com una línia continua de fracassos, no tenia cap motivació en l'ESO i m'adormia a classe quasi sempre. En primer i segon de l'ESO em va anar més o menys bé però en tercer ja em vaig rendir i vaig decidir no fer res. FPB es més fàcil que l'ESO però també hi han assignatures com TAB i anglés que per a mi són més complicades. Les assignatures més fàcils de la FPB son: Comandes, Atenció al client, Naturals, Castellà, Matemàtiques i Socials. En general tots els mestres em cauen bé i m'han ajudat prou, vaig a seguir esforçant-me per a poder passar a segon encara que ho veig un poc difícil, la FPB es fàcil però s'ha de fer tots els deures que els professors manen i treballar. Després de la FPB m'agradaria fer un cicle de grau mitjà d' Educació Física.

Costel Maros (FPB1)

Des de fa uns quants anys no ficava gens d'interés en cap d'assignatura d'ESO, els meus pares sempre em renyaven, ja que treia moltes carabasses. També cal dir que el meu comportament no era el més adequat a classe, sempre em ficaven amonestacions, ja que molestava els meus companys de classe i els professors .

Cap al principi de la 3ra trimestre Cèlia em va dir "tens l'opció de fer el FPB" perquè en 3r d'ESO no aprofites gens el temps. Vaig acceptar la proposta que em va fer Cèlia creient que anava a ser molt molt fàcil, però no és així . En les assignatures com Comandes, Atenció al Client, Naturals o T.A.B són les assignatures més difícils ja que hem de fer resum de tot el tema i també fer totes les activitats del tema.

Al FPB pots arribar a repetir per una sola assignatura com es T.A.B, el motiu és que supera un màxim de hores.

SETMANA CULTURAL

TALLER DE MÚSICA

Per a mi T.A.B és l'assignatura més difícil del FPB, ja que els companys de classe sempre parlen i molesten, ara ja entenc perquè els meus companys de l'any passat volien que me n'anara de classe.

Per últim vull donar gràcies a els professors com:

Raül: És uns dels millors professors que hi han en aquest institut

Aurora: Que vol que tinguem una miqueta de nivell d'anglès

Miguel Angel: Que vol que es donem compte que no tenim res en aquesta vida.

Dolors: Que vol que sapiguem un poquet de tot.

Imma: Sense dubte la millor professora que he tingut, ja que mai es rendeix, vol formar-me com a persona.

Albert Pufu (FPB1)

L'any passat, vaig estar en un bar tot l'estiu i en hivern vaig treballar una temporada a la taronja. Em vaig adonar que valia la pena estudiar, però com no em vaig traure el graduat, vaig haver de fer la prova d'accés al grau mitjà, però vaig suspendre Socials i no vaig poder entrar.

Ara estic fent un FPB1, amb el que estic prou a gust i penso que amb un poc d'esforç ho podré traure amb facilitat.

El canvi de l'escola on jo anava en Sueca a l'institut on estic ara és bastant notable perquè l'escola era bastant gran i els professors no tenien el mateix tacte que tenen en aquest institut.

El canvi d'assignatures ha sigut molt gran, perquè ara estic donant assignatures que no havia sentit mai i estic aprenent a fer coses que no havia fet mai, però això no significa que no m'agradi, tot el contrari, estic molt content.

Sé que el que estic fent em servirà per a un futur, ja no a soles per trobar una feina, sinó per a que no m'enganyen o me estafen i estar més preparat per a la vida.

Salva Carlos Adam (FPB 1)

CURS 2015-2016 - ALUMNAT DE 4t

JA ENS ACOMIADEM

Ja ens toca a nosaltres, ja hem crescut, ja som els majors de l'institut, ja estem en 4t, ja s'acaba aquesta meravellosa etapa. Fa quatre anys que participem en aquesta revista, escrivint des de poemes fins a ressenyes però aquest any ho fem d'una manera especial, aquest any ens acomiadem deixant ací plasmades les nostres millors paraules.

No ens costa gens tornar al primer dia d'institut, sentir eixos nervis i eixa ànsia de començar una nova etapa junt amb el temor dels nous professors o de tot allò que ens podia vindre. A dia de hui, tot açò ja està més que superat, tot ha anat molt bé i sols podem expressar paraules d'agraïment en primer lloc per a tots els professors que ens han ajudat a formar-nos, ens han recolzat i no han dubtat ni un sol moment en dir-nos els seus millors consells. També, a l'equip directiu per fer la seva feina de la millor manera que es pot fer, mirant sempre pel bé del centre i dels seus alumnes. Per descomptat, no ens podem oblidar de tots els tutors que hem tingut: Maria Jesús, Amparo, Toni, i Pilar. Gràcies per haver tret el millor de nosaltres i per aguantar-nos quan ni nosaltres ens aguantàvem!

Però no ens podem acomiadar sense parlar de la gran família que hem format. Una família formada per amics, amics que et recolzen, que et trauen el teu millor somriure, que t'ajuden, que t'expliquen allò que no entens, que et fan divertir-te a les classes, que et protegeixen i sobretot: t'estimen.

Els nostres estudis continuen i esperem que amb la mateixa il·lusió d'estos quatre anys, perquè per tot el que pu-

guen dir, nosaltres estem ben orgulloses d'haver passat la nostra etapa d'educació secundària obligatòria ací.

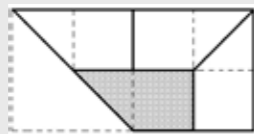
Animar a tots els que se queden a seguir treballant, a valorar l'esforç i el lloc com una segona casa. Una segona casa oberta a tots els que estan, als que han estat y als que se'n anem. Un espai on es desprèn estima y preocupació pels alumnes.

Ens n'anem d'aquest institut amb un tresor ple de magnífics records, de rialles, de plors, d'alegria, de consells, de meravelloses vivències, d'amistat, es a dir, ens acomiadem amb un gran somriure a la cara.

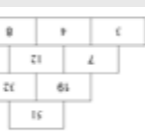
Alba Añó Villar i Sara Perales Vila.4t ESO

SOLUCIONS (passatems i solucions facilitats pel professor de matemàtiques Robert Granell)

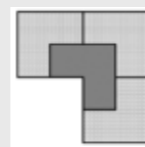
EL SUÏTÀ I EL REU.
Si la verdatadera és la del cofre blau la del cofre roig és falsa (no està el cofre blau)
EL SUÏTÀ I EL REU.

REPARTIR LA PARCEL·LA.
La foto costa 1,25 € i el marc 0,75€
€ y = 0,75 €
Act cal resoldre un sistema d'equacions si x és la foto i y el marc
tindrem que: $x + y = 2$ i $x = 0,5y$ don obtdndrem la solució $x=1,25$
EL QUADRE.
fora dels plats.
Si no es manté equilibrat és perquè la pilota que pesa més està entre les tres del plat que ha baixat. En la segon pesada possem dos de les tres que ens han quedat i si un plat cau és aquesta la pilota que pesa més i si es manté equilibrat és la que hem deixat fora dels plats.

PIRÀMIDE NUMÈRICA.

EL NOMBRE DEL CAP.

La solució és : 3
Al primer home: $(9+4) - (6+2) = 5$
Segon home: $(7+8) - (6+3) = 6$
Tercer home: $(7+1) - (2+3) = 3$
DIVIDIR LA FIGURA.
Com es pot dividir la següent figura en quatre part de la mateixa forma i la mateixa grandària?

14 dies
DUES PESSADES.
La primera pesada es posen 3 pilotes a cada plat, aleshores:
Si es manté equilibrat vol dir que la que pesa més és una de les dues que s'han quedat fora i amb una altra pesada sabrem quin és.

10 + 4 = 14 dies

ALMUDENA

FRANCCÉS

AMORT

Almudena era una rica
i l'Ontenent que estudiava
en l'Institut de l'estació.

Un dia Almudena s'imaginava
sentir la moto del noi
Almudena en pel forat de la vinya
i veure el muir en la via...

On vas? És
hora, molt
pallid!

Ella esperava al noi muir
tot els dies, perquè li portava
una carta i amor nota una
pedra.

Quem és?
Què vindrà?

En si time la carta

Pots amor de la
aquella cosa per
a dir-me una
papeu que hi ha
dies d'un calaix?

S'is

Quina
por

De abte es trava amb una fantasma

Ara ara a h!!!!
Time que parar
per allí per a
agafar els papers

Bentimami!

No te has ama ventat?
El teu muri a mort,

FIN